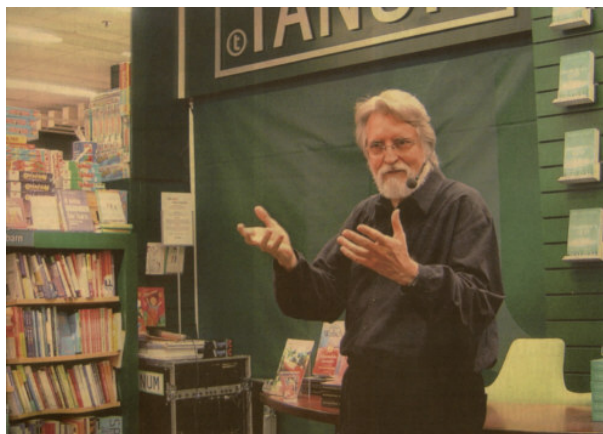

Mannen som snakker med Gud

Bergens Tidende 10.05.2004, av Ingelill Hatland

DIREKTELINJE: Amerikaneren Neale Donald Walsch har gjengitt det han sier er dialoger med Gud, i syv bøker. I helgen var han i Oslo for å fortelle om dem, og markedsføre sin nye bok, "Tomorrows God".

FOTO: TERJE TOFTENES

Det er en helt vanlig maihelg i Oslo. Ja, rent bortsett fra at mannen som påstår at han snakker med Gud er på besøk.

Solen sender kjærtegnende stråler innover Oslos havn. Sommeren viser seg barføtt på trammen til hovedstaden. På Plata har de narkomane begynt dagens dont. Inne i foredragssalen på et hotell like i nærheten sitter nærmere 100 mennesker i stille ærbødighet over ordene til en gråhåret, høyreist, litt lutrygget mann i 60-årene.

Han er Neale Donald Walsch. Han er mannen som påstår at han har en direkte dialog med Gud.

- Jeg bodde på gaten. Jeg var en tigger, levde av det jeg fant i søppelspann, sier han.

Ute av stand til å jobbe, etter en bilkrasj der han brakk nakken, gikk det bare en vei. Walsch mistet alt. Hus, jobb.

I all sin elendighet, oppsøkte han på ydmykende vis sin eks-kone, og spurte henne tynt om å få bo i garasjen. Hun ga ham et telt.

- Det var som en scene tatt ut av en film. Jeg går nedover gaten med et telt under armen. Det begynte selvsagt å regne også!

Bildet var komplett. Det var på dette tidspunktet, i denne desperate sinnstilstanden, at den strengt katolsk oppdratte Walsch skrek ut i frustrasjon. Som Jim Carrey i filmen "Bruce Almighty". Life sucks. Du raser mot Gud som ønsker deg så vondt.

- Ok. I get it! I get it! Roper den ellers så nedtonte stemmen intenst ut i salen nå, for å illustrere.

- Neale to God &! Neale to God!

Hendene hans illuderer en telefon i luften ved høyre øre.

- Hva er det du vil ha av meg, Gud? Hva er meningen?

Det er vel dette alle mennesker gjør en gang iblant. Spør hva som er vitsen. Krever en eller annen Gud om svar.

Ville vi ikke blitt blåst ned i joggeskoene dersom en stemme plutselig svarte? En vennlig, myndig, bestefarsstemme som fylte hele rommet.

Eller i hvert fall hodet ditt?

Vel, det er det denne mannen påstår. Han fikk svar den natten for ti år siden. Fordi han forlangte det.

- Gud snakket til meg. Med det jeg vil kalle en stemmeløs stemme, sier han.

- Han sa: "Neale, vil du virkelig vite svarene"?

De som sitter i salen har betalt 2700 kroner for å høre ham fortelle om det. De har lest bøkene han har skrevet.

Og svarene Gud gir Walsch på alt vi jordboere måtte undre på.

Ut av disse samtalene - direkte dialoger med Gud - har det nemlig sprunget syv bøker. Skrevet som i automatskrift.

Et oppslagsverk. Forslag til hvordan å leve livet, hva som er den ultimate sannheten. Fra USA drives tankene også fremover av en ideell stiftelse - Conversations With God Foundation.

Den har flere undergrupper.

Han er nøkternt kledd der han står. Seiler-sko. Nøytral, blå skjorte. Her er ingen avslørende rolex-klokke eller dyre mansjettknapper. Ikke noe glitrende 20.000 kroners hvitt smil, spor etter ansiktsløftning eller farget plasthår.

Ingen ytre tegn på en selvforherligende fyr som bruker pengene på seg selv. Ingen ledetråder sånn sett, for en kritisk sjel som måtte ønske å avsløre svindelen. Hvis det er det det er.

I så fall etterstreber han heller bildet av en asketisk hvem-som-helst med et enkelt budskap. Guds budskap.

Walschs Gud er humoristisk, lun, nær, direkte og inkluderende.

Så ned på jorden at han eller hun (Walsch kaller stadig Gud for she) snakker i et nærmest banalt hverdagspråk.

Mannen fremstår som en veltalende, karismatisk, morsom, reflektert kar som ønsker verden alt vel.

Egentlig er det Bibelens budskap han messer, men uten de dømmende, straffende elementene. Iblandet en dose filosofi, en dose new age, og med fysikkens lover og vitenskap i bånd.

Å høre ham er som å foreta en komplisert Matrix-reise i hodet ditt, uten alle filmeffektene.

- Der finnes ikke noe helvete, slår Walsch fast på publikums spørsmål om det.

Og mer:

- Du er Gud. Gud er i alt. Hele verden, samfunnet er bygget på en gedigen misforståelse. Nemlig den at vi er separert fra hverandre og fra Gud.

- IT (det), sier Walsh.

- I begynnelsen var bare det . Men det visste ikke at det var det. For der fantes jo ingenting annet.

Flere sånne karusell-logikk-resonnementer følger i løpet av dagen.

Walsch snakker om den kraften vi alle springer ut fra. Han stjeler fra Aristoteles, han har elementer fra Jung. Han snakker som en miljøaktivist og en fredsaktivist, og har det kompliserte tankesettet til en filosof. Eller er det Gud som stjeler?

Språket hans er levende, fullt av gode fortellinger. Ligninger.

Han er en moderne tids historieforteller. Fullstendig oppdatert.

Uhyre belest, gjør han det til et poeng, hver dag, å være oppdatert på alt som skjer av nyheter. Både via internett og aviser.

På stolene i en halvsirkel foran ham sitter alle typer mennesker.

Middelaldrende kvinner i fargesterke klær som spiser sukkererter fra en pose og maner ånder tilbake til astralverdenen. Og eks-forretningsmenn med streng press i buksen og kortklippet, striglet hår.

Walsch mener vi misforstår noe vesentlig. Gud er ikke separert fra menneskene. Vi er ett med Gud. Og, like viktig, han krever ingenting av oss.

- Hvorfor kan ikke Gud vise seg for oss alle - materialisere seg?

- Men han gjør jo allerede det. Gud snakker med alle mennesker, hele tiden! Det er oss selv det kommer an på. Vi må lære oss å tyde tegnene. Det kan være den vakre sommerfuglen du ser, eller vinden som stryker deg på kinnet. Sangen du hører på radioen, med en tekst som ønsker si deg noe.

Om det er verdensherredømme Walsch er ute etter, eller at bøkene blir den nye Bibelen - et annet viktig budskap fra The Man Upstairs, er enkelt og greit:

"Ha det gøy!" - Lek, le, smil og kos deg! sier Walsch.

Er han et markedsmessig og faglig geni som tvinner alle de tusenvis av tilhengerne som tror på at det er Gud som snakker gjennom ham, rundt lillefingeren, har han det i hvert fall gøy. Og påskriften på gravsteinen har han klar:

"Now, that was fun".

© Bergens Tidende